

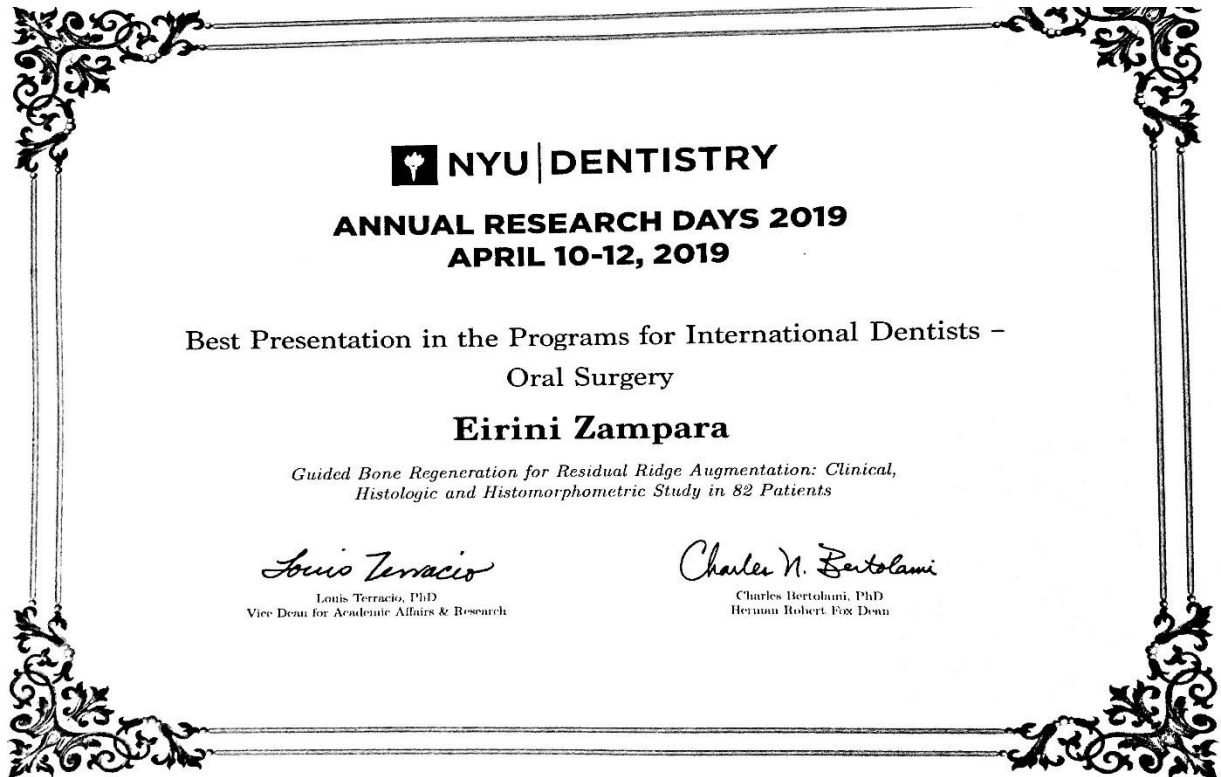
ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΕΛΛΗΝΕΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΥΣ

Ιδιαίτερα τιμητικό γεγονός για την ελληνική οδοντιατρική κοινότητα, στα πλαίσια του επιστημονικού συνεδρίου

“Annual Research Days 2019” της Οδοντιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης των ΗΠΑ (NYU / Dentistry),

που έγινε στις 10-12 Απριλίου 2019, αποτέλεσε η απονομή του

Βραβείου Καλύτερης Ερευνητικής Μελέτης στην οδοντίατρο κ. Ειρήνη Ζαμπάρα για την εργασία με τίτλο **"Guided bone regeneration for residual ridge augmentation: clinical, histologic and histomorphometric study in 82 patients"** (Κατευθυνόμενη οστική ανάπτυξη υπολλειματικής ακρολοφίας: κλινική, ιστολογική και ιστομορφομετρική μελέτη σε 82 ασθενείς).

Η ελληνική μελέτη πραγματοποιήθηκε με υλικό από το Τμήμα Εμφυτευμάτων & Οστικής Ανάπλασης του Νοσοκομείου Υγεία (Διευθυντής: Δ. Ζαμπάρας) και τη συνεργασία του Εργαστηρίου Στοματολογίας και της Κλινικής Στοματικής και Γναθοπροσωπικής Χειρουργικής της Οδοντιατρικής Σχολής Αθηνών,

Αποτελεί την συνέχεια και εξέλιξη της επίσης βραβευμένης εργασίας, με το Βραβείο Καλύτερης Κλινικής Μελέτης, με τίτλο "Guided bone regeneration for residual ridge augmentation: clinical, histologic and histomorphometric study in 46 patients" (Κατευθυνόμενη οστική ανάπλαση υπολλειματικής ακρολοφίας: κλινική, ιστολογική και ιστομορφομετρική μελέτη σε 46 ασθενείς), στα πλαίσια του Διεθνούς Συμποσίου Οστεολογίας (International Osteology Symposium) που πραγματοποιήθηκε στο Μονακό, 10-12 Μαΐου 2007, με συγγραφείς τους Ι. Γκισάκη, Κ. Τόσιο, Δ. Ζαμπάρα, Σ. Μπουμπούλη, Α. Σπανό Β. Πετσίνη και Δ. Καλύβα.

Όπως τόνισαν οι συγγραφείς, σκοπός της έρευνας ήταν να διαπιστωθεί, στις περιπτώσεις που εφαρμόζονται οι τεχνικές κατευθυνόμενης οστικής ανάπλασης, η ποιότητα του νεόπλαστου οστίτη ιστού (κλινικά και ιστολογικά) με τη χρήση διαφόρων υλικών (οστικών μοσχευμάτων και μεμβρανών) σε διαφορετικού βαθμού οστικά ελλείμματα. Βασικό πλεονέκτημα της μελέτης είναι το μεγάλο δείγμα ασθενών, καθώς έτσι προκύπτουν ασφαλέστερα συμπεράσματα.

Πιο αναλυτικά, η μελέτη αφορούσε 82 περιπτώσεις ασθενών που ανάλογα με το είδος του οστικού ελλείμματος χωρίστηκαν σε 4 κατηγορίες: α) ανάπλαση σε μετεξακτικό φατνίο, β) αύξηση σε οριζόντιο επίπεδο, γ) ανύψωση εδάφους ιγμορείου άντρου και δ) αύξηση σε οριζόντιο και κάθετο επίπεδο. Ως οστικά μοσχεύματα χρησιμοποιήθηκαν αυτόλογα και αλλογενή μοσχεύματα, ενώ σε περιπτώσεις χρησιμοποιήθηκε και πλάσμα πλούσιο σε αιμοπετάλια (PRP). Χρησιμοποιήθηκαν απορροφήσιμες μεμβράνες κολλαγόνου, μη απορροφήσιμες μεμβράνες e-PTFE, ενώ σε κάποιες περιπτώσεις δεν χρησιμοποιήθηκε μεμβράνη. Μετά από περίοδο 4-12 μηνών, κατά την φάση τοποθέτησης των εμφυτευμάτων, λαμβάνονταν τα οστικά δείγματα από

τις θέσεις όπου είχε πραγματοποιηθεί η οστική ανάπλαση. Είναι αξιοσημείωτο πως σε όλες τις περιπτώσεις το οστικό δείγμα που εξετάστηκε προερχόταν εξολοκλήρου από αναπλασθέν οστούν, καθώς αφαιρούνταν (εάν υπήρχε) το προϋπάρχον οστούν.

Τόσο σε κλινικό, όσο και σε ιστολογικό επίπεδο παρατηρήθηκε, σε όλες τις περιπτώσεις, ικανοποιητική ποσότητα και ποιότητα νεόπλαστου οστίτη ιστού. Σύμφωνα με τα ιστομορφομετρικά δεδομένα ο μέσος οστικός όγκος ξεπερνούσε το 62%. Καλύτερα αποτελέσματα, όπως ήταν αναμενόμενο, παρατηρήθηκαν στις περιπτώσεις των μετεξακτικών φατνίων, λόγω των ευνοϊκότερων συνθηκών για την οστική ανάπλαση (κυρίως πλούσια αιμάτωση της περιοχής). Η προσθήκη του PRP βρέθηκε πως ευνοεί το τελικό αποτέλεσμα, χωρίς όμως αυτό να επιβεβαιώνεται σε στατιστικά σημαντικό βαθμό.

Επιπλέον δεν προέκυψαν σημαντικές διαφορές όσον αφορά τη χρήση απορροφήσιμων και μη απορροφήσιμων μεμβρανών. Ωστόσο, όπως μας τόνισε σε ιδιαίτερη συνομιλία ο κ. Δ. Ζαμπάρας, οι μη απορροφήσιμες μεμβράνες χρησιμοποιήθηκαν σε μεγαλύτερα οστικά ελλείμματα, ενώ γενικά δίνουν πιο αξιόπιστα αποτελέσματα, παρά το γεγονός ότι απαιτείται 2η επέμβαση για την αφαίρεσή τους. Σχετικά με τα οστικά μοσχεύματα παρατηρήθηκε πως ο συνδυασμός αυτομοσχεύματος με αλλομόσχευμα δίνει πολύ καλά αποτελέσματα (μέσος οστικός όγκος έως και 77%).

Συμπερασματικά, με βάση τις κλινικές παρατηρήσεις και τα ιστολογικά ευρήματα, η έρευνα καταλήγει στο γεγονός πως η χρήση αυτομοσχεύματος σε ανάμειξη με αλλομόσχευμα και σε συνδυασμό με μη απορροφήσιμες μεμβράνες δίνει τα πλέον προβλέψιμα και αξιόπιστα αποτελέσματα, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων που απαιτείται οστική ανάπλαση. Γενικά, δεν παρατηρούνται σοβαρές επιπλοκές, εάν οι επεμβάσεις πραγματοποιούνται από εξειδικευμένους και έμπειρους οδοντιάτρους.